

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 28. De Amore Christi. Amare Christum debemus, quia similis nobis
factus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Statuamus magnam devotionem, magnam
Confidentiam erga B: V: protectionem habere;
sed & conemur eam vobis demereri ardente Zelo
erga omnia, quæ ad ipsius cultum spectant, ma-
ximè verò per insignem fidelitatem erga ejus
filium.

Qui me invenerit, inveniet vitam, & hau-
riet salutem à Domino Prov. 8. v. 35.

Totum nos habere voluit per MA-
RIAM, qui & ipsum filium nos habere
voluit per MARIAM. Bern.

DIES. XXVIII.

De amore Christi.

*Amare Christum debemus, quia similis
nobis factus est.*

I.

AMor aut similes invenit, aut facit. Ve-
rùm similitudo etiam parit amorem.
Eadem ratio, quæ nos impellit ad nos
amandos, etiam nos impellit ad amandos
illos, qui similitudinem nobiscum habent.
Christus, cum vellet amorem nostrum quo-
cunque demum pretio mereri, voluit se
perfectè similem nobis reddere. Si Sym-
pathia, & similitudo, quæ nobis cum homi-

*In similitu-
dinem homi-
num factus
Philip. 2 v.*

F 3

ne

7.

Januarius.

ne aliquo est, fortuita licet, nulloque empta labore, quæque non inutilis modo, Sed non raro etiam funesta nobis fit, tantam potestatem habet ad cor nostrum rapiendum, ad amorem nostrum sibi reconciliandum, quanta vi in corda nostra pollere non debet similitudo, quam Christus habere nobiscum voluit, & quæ effectus est Electionis æternæ, sapientiæ, & bonitatis infinitæ? Si hominem amas, inquit S. Thomas, quia homo est, sicut tu, quomodo amabis DEUM, qui homo factus non est, nisi amore tui?

II. Similitudo, quam tecum habet creatura aliqua, quæ aliquoties vix non fascinat, nihilo illi stetit. At quanti non stetit Christo illa, quam nobiscum in humanitatis Assumptione habere voluit? DEUS nos creaverat ad imaginem suam; & hoc ei modico steterat: Verbum unum satis erat; verum ut se nobis similem reddat, quanto id non stat labore? Ad reddendum hominem similem tibi, mi DEUS, plus non requirebatur, quam aliquid ei de perfectionibus tuis communicare; atque hoc bonitate tua dignum erat. Tu eum elevabas, quin te demitteres: Sed ut te similem redderes homini, & homini peccatori, & misero, quanto tibi pretio stare non debebat? Necessarium erat, ut tua te
ma-

majestate & gloria, tua, potentia; tua, felici-
tate, & quodammodo te ipso spoliare. Et Januarius,
nihilominus id facis; tui ipsius oblivisceris,
ut mei nimirum recorderis. Dissimilem
te tibi ipsi reddis, ut te efficias similem
mihi. Difficile tamen id tibi non accidit,
quia me de amore meo tibi conciliando
agitur: Et quantillo staret mihi, eum tibi
dare? vel potius, quanto mihi non consta-
bit, eum si nego? Et tamen difficile mihi
accidit, eundem tibi dare.

III. Similitudo, quam alius homo me-
cum habet, semper mihi profus inutilis est,
imò sæpè funestissima, quia amor, ad quem
illa me impellit, non rarò sceleratum me
reddit, & quod inde sequitur, infelicem;
& nihilominus me fascinat! Contra simi-
litudinem, quam Christus mecum habere vo-
luit, cor meum non movet, licet ea tantum
mihi commodi asserat: Dum enim similem
se reddit homini peccatori & infelici, ideo
facit, ut hominem similem DEO infinitè
felici reddat: Si bonis suis se spoliat, id
facit, ut nos divites efficiat: Si ad nos usque
descendit, fit hoc, ut nos ad se usque evehat.
Si naturam assumit humanam, cum omni-
bus suis miserijs, fit hoc, ut nobis commu-
nicet naturam divinam cum omnibus suis
privilegijs. Si ad promerenda vel animo

Januarius.

grato agnoscenda omnia hæc bona, quæ mihi attulisti, mi Servator, per hanc similitudinem, bona, gloriam & vitam meam, tibi consecrarem, an nimium offerrem? Et tu à me nil aliud petis, nisi, ut amem te. Atque in signum grati animi pro beneficio, quo mei similis esse voluisti, vicissim tui similis evadere laborem; cum omnis mea felicitas in hac similitudine & hæc in amore sit posita.

Pete à Christo Domino, ut idem amor, qui ipsum coëgit, similem se tibi reddere, etiam ipsum impellat ad concedendas tibi gratias necessarias, quibus te similem ipsi reddat.

In similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo. *Philip. 2. v. 7.*

Non enim se ita humiliâsser, nisi nos esset exaltaturus. *Chrysof.*

DIES XXIX.

De Præcepto amandi Deum.

I.

DEUS nobis præcipit, ut se amemus; quanta Bonitas? Multum fuisset, si amari se passus fuisset: Verùm id nobis præcipere, an non est se deprimere? Majestas Regum tantum venerationis nobis impri-